

Sygn. akt III AUz 105/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka

SSO del. Beata Górską (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość emerytury

na skutek zażalenia ubezpieczonego A. M.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 25 lipca 2014 r. sygn. akt VI U 1158/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

SSA Barbara Białecka SSA Jolanta Hawryszko del. SSO Beata Górską

Sygn. akt III AUz 105/14

UZASADNIENIE

Ubezpieczony A. M. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 26 lipca 2013r. odmawiającej mu prawa do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2014 roku oddalił odwołanie.

Powyższe orzeczenie zaskarżył ubezpieczony, przedkładając wraz z apelacją i opłatą od apelacji szereg dokumentów z okresu służby i zarobków, w tym zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach z dnia 17.12.1998r., 07.01.1999r., 12.06.2000r.

Zarządzeniem z dnia 24 czerwca 2014 roku Przewodniczący wezwał skarżącego do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez podanie, czy wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku i w jakim zakresie, czy też o jego uchylenie do ponownego rozpoznania, w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji.

Ubezpieczony nie odpowiedział na to zobowiązanie.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 lipca 2014 r. Sąd Okręgowy w G. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił apelację ubezpieczonego.

Rozstrzygnięcie Sądu I Instancji wydane zostało w oparciu o następujący stan faktyczny i poczynione rozważania prawne.

W dniu 23 czerwca 2014 r. została złożona w Sądzie apelacja ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 30 kwietnia 2014 r. Apelację wniesiono w terminie. Z uwagi jednak na to, że zawierała ona braki formalne, ubezpieczony został wezwany do ich uzupełnienia poprzez podanie czy wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku i w jakim zakresie, czy też o jego uchylenie i przekazanie do ponownego rozpoznania. Jednocześnie został pouczone, że nieuzupełnienie braków w terminie 7 dni spowoduje odrzucenie apelacji. Sąd pierwszej instancji miał na uwadze, że powyższe zobowiązanie zostało doręczone ubezpieczonemu w dniu 26 czerwca 2014 r. Termin do jego wykonania upłynął dnia 03 lipca 2014 r. Ubezpieczony do chwili wydania niniejszego postanowienia nie udzielił odpowiedzi na zobowiązanie Sądu. Sąd Okręgowy przywołał treść art. 370 k.p.c. zgodnie, z którym Sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisane go terminu lub też z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Z rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego nie zgodził się ubezpieczony, zaskarżając je w całości i wnosząc o rozpoznanie jego apelacji. Wskazał, że uchybienie terminowi do uzupełnienia apelacji było związane z jego brakiem wiedzy oraz niezrozumieniem doręczonego mu zobowiązania Sądu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie.

Należy mieć na uwadze ugruntowany od wielu lat w orzecznictwie sądowym oraz doktrynie prawa pogląd, że w sprawach o roszczenia z zakresu ubezpieczeń społecznych przewidziany jest odrębny tryb postępowania, mający na celu odformalizowanie procesu i ułatwienie dochodzenia roszczeń (por. A. Jakubecki (red.), J. Bodio, T. Demendecki, O. Marcewicz, P. Telenga, M.P. Wójcik, Kodeks postępowania cywilnego. Praktyczny komentarz, Zakamycze, 2005, wyd. II.; T. Demendecki, Komentarz do art. 459 kodeksu postępowania cywilnego; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 06 grudnia 1967 r., I PR 386/67, niepubl.; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 04 lutego 1972 r., I PR 408/71, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 07 stycznia 1969 r., I PZ 71/68, OSNC 1969/9/163). Istniejąca tendencja do odformalizowania odrębnego postępowania charakterystyczna jest zwłaszcza w sytuacji, gdy ubezpieczony działa bez profesjonalnego pełnomocnika. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się również, że jeżeli żądanie pozwu (odwołania) było precyzyjne, a apelacja od wyroku Sądu pierwszej instancji nie wskazywała konkretnych zarzutów i wyrażała tylko niezadowolenie z oddalenia powództwa (odwołania), to brak jest jednak podstaw do zastosowania art. 373 k.p.c. w związku z art. 368 k.p.c. (por. wyrok z dnia 14 maja 1999 r., sygn. I PKN 61/99, opubl. w OSNAP 2000/15/578). Przepisy art. 370 i art. 373 k.p.c. o odrzuceniu apelacji, której strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie, należy bowiem rozumieć w ten sposób, że dotyczą one tylko takich braków formalnych apelacji, które uniemożliwiają nadanie jej prawidłowego biegu. W ocenie Sądu Apelacyjnego, jakkolwiek w niniejszej sprawie ubezpieczony nie sformułował w apelacji wprost wniosków apelacyjnych, do czego został wezwany, to jednak z treści jego środka zaskarżenia można wyraźnie wnioskować, że A. M. nie zgadza się z zapadłym wyrokiem

i negatywnym dla niego rozstrzygnięciem, a jego wolą było uwzględnienie odwołania od decyzji organu rentowego, a zatem w istocie zmiana zaskarżonego orzeczenia i przeliczenie świadczenia emerytalnego w oparciu o przedłożone dokumenty. W tej sytuacji Sąd Okręgowy błędnie ocenił, że apelacja ubezpieczonego jest dotknięta takimi brakami formalnymi, które uniemożliwiają nadanie jej prawidłowego biegu, tym bardziej że - jak trafnie zarzuca skarżący - nie posiada wiedzy prawniczej. Konstatując, apelacji sporządzonej osobiście przez ubezpieczonego można było zarzucić jedynie to, że nie została poprawnie zredagowana, co jednak nie uzasadniało oceny, że nie zawierała wniosku apelacyjnego o zmianę zaskarżonego wyroku.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd pierwszej instancji z naruszeniem art. 370 k.p.c. odrzucił apelację ubezpieczonego jako zawierającą braki, których strona nie uzupełniła.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny, działając na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 386 § 1 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

SSA Barbara Białecka SSA Jolanta Hawryszko del. SSO Beata Górka